

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSZKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlközásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Május. 24.

21. szám.

Summum ius, summa iniuria.

„Legfőbb jog- legfőbb igazságtalanság“. Ennyit jelent magyarul a cikkünk homlokára irt felírás.

Az emberi élet során ismételtelen van alkalmunk találkozni olyan esetekkel, a melyeknél azt hinnők, hogy az igazságnak van elégtétel szolgáltatva, holott ha közelebről nézünk a dolog mélyére, akkor észrevevesszük, hogy a vélt igazság tulajdonképen csak takarója az igazságtalanságnak.

Az igazság pallosa akkor, midőn lesujt a bűnösre, nagyon sok esetben nem csak magát a bűnöst sujtja, hanem ártatlanokat is érint, még pedig talán még sokkal érzékenyebben, mint magát a bűnöst.

Most legujabban előttünk fekszik a hatalomnak egy olyan intézkedése, mely a jog szerint megállhatja ugyan a helyét, de emberi szempontból mégis a legnagyobb igazságtalanságot rejti magában. Olyan rendelettel állunk szemközt, mely akkor, midőn a bűnöst sujtja, ennek a bűneért az ártatlant is bünteti.

Ezt az intézkedést, mellyel szemben álláspontunkat lapunk következő számában fogjuk kifejteni, az alábbi körrendelet tartalmazza:

„A magyar királyi pénzügyministeriumtól“.

58468
1905. szám.

Körrendelet.

Az állami tisztviselők, altisztek és szolgák nyugdíjazásáról szóló 1885. évi XI. törvénycikk 5. §-ának 4. pontja s e szakasz utolsóelőtti bekezdése értelmében: sem maga, sem pedig özvegye vagy árvája részére állandó ellátásra vagy egyszersmindenkorra szóló részeltetésre igényt nem tarthat azon állami tisztviselő, altiszt vagy szolga, a ki valamely büntetendő cselekményért hivatalvesztésre ítéltetett, illetőleg Horváth-Szlavón országokban oly büntetendő cselekményért ítéltetett el, a melylyel az ott érvényben levő büntető törvény szerint a közhivatalnak vagy szolgálatnak elvesztése, mint törvény szerint kötelező hatály van egybekötve, s ebben az esetben a már megszabott s folyóvá tett állandó ellátás is azonnal beszüntetendő.

Az 1878. évi V. törvénycikk (büntető törvénykönyv) 55 §-ának 1. pontja kimondja, hogy a hivatalvesztésre ítélt elveszti kinevezés vagy választás útján nyert közhivatalát vagy szolgálatát, ugyszintén hatósági megerősítés folytán viselt hivatalát, szolgálatát vagy állását s az ezek után járó nyugdíjigényeit, nyug-vagy kegydíját.

Az 1878. évi V. törvénycikk 59 §-ának 2. bekezdése értelmében pedig a szabadság vesztés büntetésre elítélteknél, az 55 §-ban felsorolt hivatalok, állások és szolgálatok, valamint a rendek és diszjelek után járó fizetések vagy más

javadalmazások, továbbá a nyug- és kegydíjak élvezete a szabadságvesztés büntetés tartama alatt megszűnik.

E rendelkezéseknek egyöntetű végrehajtása céljából a m. kir. igazságügyminister ural egyetértőleg szigorú miheztartás végett elrendelem, hogy az állami tisztviselőknek, altiszteknek és szolgáknak, valamint ezek özvegyeinek és árváinak már megszabott és folyóvá tett nyugdíja (nyugdíj, özvegyi nyugdíj, nevelési járulék, kegydíj, nyugbér) beszüntetendő:

- 1., ha a nyugdíjas hivatalvesztésre ítéltetett;
- 2., ha büntett vagy vétség miatt szabadságvesztésre ítéltetett.

Az elítéltnak nyugdíja hivatalvesztés büntetés esetében egyszersmindenkorra beszüntetendő, még pedig annak a hónapnak a végével, melyben a hivatalvesztést kimondó büntető ítélet jogerőre emelkedett.

Amennyiben tehát az ítélet esetleg késedelmesen közöltetett volna, az elítélt a túlélvezett nyugdíjat — mint térítményt — visszatéríteni tartozik.

A csupán szabadságvesztés büntetésre ítéltnek nyugdíja nem szüntetendő be végleg, hanem annak kiszolgáltatása a szabadságvesztés büntetés tartamára felfüggesztendő.

Ebben az esetben a nyugdíj élvezete — minthogy az 1878. évi V. törvénycikk 59 §-ában a fizetés vagy más javadalmazás elvesztése nem

magának a birói ítéletnek, hanem a letartóztatás következményeképp van meghatározva — nem az ítélet jogerőre emelkedést, hanem a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának megkezdését követő hó első napjától kezdve függesztendő fel és pedig ugyanannyi időtartamra, — tehát esetleg csak napokra is — mint amennyi ideig a szabadságvesztés büntetése tart.

Husz napra terjedő szabadságvesztés büntetés esetén tehát a nyugdíj a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának megkezdését követő hó 1-ső napjától husz napra szüntetendő be s a husz nap leteltével ismét folyóvá teendő, úgy hogy a fél az illető hónapnak csak hatralévő tiz (illetve tizenegy, vagy nyolc illetve kilenc) napjára eső nyugdíjrészletét kapja meg, míg a következő hónapokra már a teljes havi nyugdíjrészlet élvezetébe lép.

Midőn a Czim figyelmét a fenti rendelkezéseknek pontos betartására különösen felhívom, egyuttal megjegyzem, hogy a magyar kir. igazságügy-minister ur 1902. évi május hó 9-én kelt 12488. számú rendeletével a kir. ügyészségeket, a kir. járásbiróságokat és az országos letartóztatási intézetek igazgatóit utasította, hogy az 1878. évi V. törvénycikk 55. §-ában foglalt rendelkezés által érintett s nem egyuttal hivatalvesztésre, mint mellékbüntetésre ítélt egyénekre vonatkozó szabadságvesztés büntetés végrehajtásának megkezdésénél, hivatkozással az idézett törvénycikk 59. §-ának második bekezdésére, a

Budavár ostroma.

— Egy honvédtiszt emlékei. —

1849 április 27-én Komárom felszabadulása után, a Görgői főparancsnoksága alatt álló hadsereg, a Duna jobb oldalán, Szőny körül, néhány pihenő napot tartott. Azután a hadi parancs Buda felé irányította a hadsereget, melyhez Nagy Sándor hadtestében, Kuppis Gusztáv őrnagy parancsnoksága alatt a bars megyei 17-dik zászlóalj is tartozott.

Hogy a cél Buda várának ostroma, megtudták, — és az előttünk álló komolyabb fegyvertény, a minő egy várnak ostroma, az öregebbeket kissé gondolkodba ejtette, de mi gyerekek, ujongtunk, hogy végre

ismét Pestet láthatjuk. Törödtünk is mi azzal, hogy a grancsároknak céltáblául fogunk szolgálni. Budára érkezésünk előtt hire terjedt, hogy Henczi, a várát feladni kész, de e hír valótlanságáról megérkezésünk után azonnal meggyőződünk.

Hadosztályunk a Svábhegynek a Vörösvár felőli oldalán leereszkedve, a Rácváros fölötti dombok mögött, — hat fontos tábori ütege pedig a dombok élén foglalt állást, azzal az utasítással, hogy az alig 500-600 lépésnyi légvonal távolságu ágyukkal megrakott vár-bástya-falakra, a tüzelést kezdje meg. Alig tünt föl azonban a domb élén az üteg, a jövő percben oly szíves, és sokszoros üdvözlésben részesült a várból, hogy két lovat és egy leszerelt ágyut áldozatul hagyva kénytelen volt a domb mögé vonulni, a nélkül, hogy az üdvözlést, egyetlen lövéssel viszonzhatta volna.

A fogadásból kitűnt, hogy itt rendszeres ostromra kell elkészülni, melyet a hadvezetőség el is rendelt és a vár körülfárása még aznap megtörtént. Addig azonban, míg Komárom várából az ostromágyuk

büntetés megkezdésének és befejezésének napját a kérdéses illetmények kiutalványozására hivatott hatósággal haladéktalanul közöljék.

Budapest. 1906 március 3-án.

A pénzügyministerium ideiglenes vezetésével megbízott m. kir. miniszerelnök helyett:

Popovics s. k.
államtitkár.

A fák és madarak napja.

Apponyi Albert gróf Herman Ottónak és az Országos Állatvédő Egyesületnek egyik régebbi kezdeményezésére oly intézményt honosított meg hazánk népoktatási tanintézeteiben, amely az Egyesült-Államokban már évek óta kiváló eredménnyel gyakorlatban van.

Ez a „Madarak napja“ (Birdsday) és a „Fák napja“ (Arboday) intézménye, amelyet Herman Ottó annak idején is propagált (1900).

Az Egyesült-Államok minden iskolájában ugyanis évenként egy nap kizárólagosan a madaraknak van szentelve akként, hogy a tanító azon a napon tanítványainak fölfogásához mértén szép és beható előadást tart a madarak életéről, jelentőségéről a természet háztartásában, az ember gazdaságában, de lelkületében is.

És ugyancsak minden iskolában az évnek egy bizonyos napja a fáknak van szentelve. E napon az oktató a fák jelentőségét fejtegeti, a suly azonban arra van fektetve, hogy minden gyermek valamely alkalmas, kopár helyen egy pár csemetét ültet el, mely

azután magával a gyermekkel növekszik, így a gyermek lényéhez fűződik.

E tárgyban a vallás-közüktatásügyi miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki:

A szóban forgó intézmény meghonosítása céljából elrendelem, hogy lehetőleg már a folyó 1906. évtől kezdve minden állami, községi, társulati és magán elemi népiskolában május vagy június hóban a czim által minden évben meghatározandó külön nap szenteltessek kizárólag arra a célra, hogy azon a napon a tanító a hasznos madarak természetével, jelentőségükkel, e madarak védelmének és szaporításának szükséges voltával, az erre szolgáló módokkal és eszközökkel az iskolai ifjúságot megismertesse és ugyanezt a napot felhasználja arra is, hogy a fáknak és cserjéknek a hasznos madaraknak fészkelésére és szaporodására való befolyását megvilágosítván, a fák és a befásítás nagy jelentőségét is megmagyarázza és ahol ezt a helyi viszonyok megengedik és indokolják, haszon arra is, hogy a gyermek a vidéki viszonyokhoz képest legtöbb előnyt szolgáltató fák és csemeték ültetésével tegyék a madarak és a fák napját emlékeztetéssé és állandóan hasznossá.

Az elemi népiskolai tanítók, addig is, míg a madarak és fák napján tartandó előadásra nézve külön utmutatások és vezérfonalak adatnak ki; Herman Ottónak a „Madarak hasznáról és káráról“ szóló munkájából meríthetik a szükséges adatokat.

Minthogy pedig e munka nem áll minden elemi néptanító rendelkezésére: az Országos Állatvédő Egyesület évről-évre pályázatot fog hirdetni a madarak és fák napjára alkalmas előadások írására és a díjazott pályamunkát fogja díj nélkül a czimnek a szükséges mennyiségben rendelkezésére bocsátani.

A madarak és a fák napjának a befásításra vonatkozó részét illetőleg első sorban a selyemtenyésztéshez szederfák jelentőségének ismertetésére és terjesz-

meg nem érkeztek, alig történt valami más, mint az ellenség nyugtalanítása, a vár különféle táján, éjen át áltámadással.

Május 10-ike körül megjöttek végre az ostromágyuk, öt darab negyvennyolc fontos és a már előre elkészített földhányás és sánckosárok közötti lövőrések mögé helyezték. Engem, mint a 17. zászlóalj első századának akkori hadnagyát, egy szakaszszalaz ostromágyukhoz földözetül vezényeltek. Jobbról az ostromágyuk mellett közvetlen a domb élén, egy hat fontos tábori üteg Panczák Máté tüzérfőhadnagy, a mellett pedig, közvetlenül egy tábori üteg Zéle tüzérfőhadnagy parancsnoksága alatt volt fölállítva és a várbeli ütegekkel labdázott, időközönként pihenőt tartva, komolyabb hatást csakis az időközönként megszólaló réslövő-ágyu bömbölése keltett.

A várbástyának lövetése mintegy tíz napon át tartott. Míg azon öt-hat öl széles rés támadt, ez idő alatt különös szórakozásban részesültünk. A várból ugyanis a ránk irányított golyók nagy része fejünk

fölött elrepülve, a Svábhegy oldalába ütődött. Ezt látva a tábor körül csavargó utcai suhancok, egymást kezdték biztatni: szedjük a golyókat, a merésezebbek pedig a félénkebbeket gunyolták. Ekkor Panczák tüzérfőhadnagy tréfából oda kiált: Minden golyóért kaptok két garast“. A következő pillanatban már a merésezebbek neki iramodtak és a mikorra a tábor körül lézenegők megtudták, miről van szó, rövid idő alatt harminc—negyven utcai suhanc csoportosult és leste a golyót. Az volt a szerencsés, a ki elkaphatta, szaladt is vele rögtön hozzánk a két garasért és vissza, veszedelmes keresetét folytatni. Ezeket a vakmerő suhancokat sokszor egész porfelhő lepte el, amint egyik két golyó közéjük csapott, sőt úgy látszott, a várbeli tüzekek, néha különösen célba is vették őket. De az egész ostrom alatt folytatták veszedelmes játékukat. a nélkül, hogy valamelyik megsebesült volna.

Az ostrom alatt, az ellenség nyugtalanítására, éjen át, többször áltámadásokat intéztünk. Ily esetben egyszer megtörtént, hogy a visszavonulásra későn adott

tésére kell a fősulyt fektetni és csak másodsorban a gyümölcsfákra és pedig azért, mert a szederfáknak és az ezek által feltételezett selyemtenyésztési iparnak az országban igen nagy közgazdasági és szociális jelentősége van.

Közgazdasági azért mert egy oly iparágról van szó, melynek viszonyaink az ország tulnyomó nagy részében kedveznek, mely fejlődésképes és ma már 140 000 tenyésztőcsaládot és hét gyárban több ezer munkást foglalkoztat. Szociális jelentősége pedig abból áll, hogy extensiv gazdasági viszonyain mellett a szegényebb sorsu munkás-családokba pénzt juttat abban az évszakban, midőn ez a legnagyobb jótétemény, t. i. az aratás előtt. Továbbá azért fektetendő fősuly a szederfák terjesztésére, mert a „madarak és fák napján“ az iskolai ifjúság, u. m. az Egyesült Államokban történik és amint az a dolog természetéből is folyik, csemetéket és fákat csakis közterületet képező kopár helyekre, utakra stb. ültethet. Ezeken a területeken pedig a gyümölcsfák elhelyezése a kártételek szempontjából célszerűnek nem mondható.

Meg vagyok arról győződve, hogy ezen a nép javának előmozdítására irányuló rendeletemet a néptanítók buzgón és lelkiismeretesen fogják végrehajtani és igyekezni fognak azon, hogy a fa, a bokor szeretete elterjedjen a nép között, mert annak megóvásával és ápolásával együtt önként feltámad és gyökeret ver a nép szívében s értelmében egyaránt a hasznos madarak védelme is.

Fölhivom a címet, hogy annak idején tegyen jelentést intézkedésének eredményéről és terjeszse fel azon tanítók névsorát, akik ezen intézmény meghonosítása körül kiváló buzgóságot fejtettek ki.

Budapesten, 1906. évi április hó 27-én.

Apponyi s. k.

Örömmel üdvözljük ezt az intézkedést, bár érezzük, hogy a fák napja az erdőgazdaság iránti, most

oly hiányos érzék felkeltésére is alkalmas volna, ebben a tekintetben pedig a rendelet hiányos. De ezen talán még lehet segíteni!

(E. L.)

Május a vadászatban.

A vadászokra nézve a május látszólag a pihenés hónapja, most már a legtöbb helyen a nagy kakasok szerelmi ömlengéseinek is vége, a kis kakasok, a nyírfajok sem járják hóbortos szerelmi táncaikat, a szenvedélyes vadász szívét sem egyik, sem másik fajdféle sem ingerelheti már, a vadkacsák most már kis ivadékaikat vezetgetik, mert ezek már kiköltötték tojásaikat, ugyyszólván semmiféle más vadra nem lehet vadászni, mint az őzbakokra, s ezek, ha jól teleltek, jól is raktak fel, ezek és a mindenkor lőhető vaddisznók adnak mulatságot a szenvedélyes vadásznak.

Az igaz vadász, a ki vadját szereti, nem felejtkezik meg az ápolásra, óváo: a szoruló kis vadról s mint mindig, úgy ebben a hónapban is óvnia kell a kisvadat. Az orvvadászok most sem ismernek törvényt, most sem szeretik a hasznos vadat, most is pusztítják azokat törrel, fegyverrel, kutyával és mindennel, a mivel csak árthatnak a hasznos vadaknak.

A szárnyas ragadozók most már mindenütt, a hol fészkeiket el nem pusztították, feltétlenül kikeltették rabló fajzataikat. Hihetetlen károkat okoznak a területeken a kis bestiák táplálására szolgáló kis hasznos vadak és tojások összeszedésével.

A rókák az ősi kuriákat már elhagyták, kis kölykeiket a rozs- és buzavetésekben készített kis kotorékokba hordozzák, hol kevesebb a balha és nyugod-

parancs folytán, ránk virradt és mi kénytelenek voltunk az egész napot, a városnak vár alatti házai mögött, a puskagolyók ellen ugyan fődve, de éhezve tölteni, — néhány emberünk azonban, a kik nem voltak elég óvatosak és nyílt téren mutatkoztak, áldozatul estek e napon.

Egyébként, az ilyen várostrom elég egyhangu dolog volt abban az időben, sőt untuk is a tétlenséget. Egyik este, mikor alkonyatkor a réslövő öt ágyu már szünetelt, unokaöcsém Büttner Emil, tizenöt éve s tiszteletbeli strázsamester, a ki a szolnoki csata előtt a Vörössipkások között szolgált s a kit a csata után átvettem a 17. zászlóaljhoz, így szólott hozzám:

— De jó lenne egy pohár puncs!

— Persze, hogy jó lenne, feleltem, de hol kapuuk mi most puncsot?

— Menjünk Pestre!

És mentünk. Holdtölte volt gyönyörű májusi éjszaka, világos, mint a nappal. Keresztül lopózva az őrsemeken, ladikon, puska lövésnyire a vártól délre,

Pestre eveztünk. Megittuk a puncsot és ugyanazon az uton visszatértünk s éjjélkor minden baj nélkül, sátorombá értünk. Ilyet csak gyerek-ésszel lehet megtenni.

Henczi a vár bevétele előtt még egy kísérletet tett, hogy az ostrom megszüntetését kierőszakolja. Egyik nap este kilenc óra tájban bombázni kezdte a dunaparti palotasort, még pedig annyira, hogy a Vigaadó körül, mintegy tizenöt épület egyszerre égett.

A bombázás utáni napon, feleletképp hadparancsnokságunk kiadott egy hadparancsot, hogy a vár bevételekor az ellenség közül senkinek se kegyelmezzünk. Ez a hadiparancs, az ellenség rémitését célozta csupán közülünk senki sem vette komolyan.

Elérkezett végre május 21-ike. Az éj leple alatt egész seregünk a vár közvetlen közelében levő házak mögött, az egész vár körül gyűrűt vonva, foglalt állást.

Félnégy táján pitymallani kezdett, és abban a pillanatban, az ostromágyuk telepe tájékáról három röppentyűt irányítottak a vár felé, ez volt a jel a támadásra; egy perc alatt tódultunk ki a házak hátulso

tabban tölthetik idejüket egy-egy jó lakoma után, a mit a területek nyul- és fácán-, esetleg fogoly- és vadkacsa-állománya nyújtott nekik.

A hasznos vadak eme ellenségeit kiméletlenül pusztítani kell, mert csak így számíthatunk jó területre, csak így fizeti vissza azt a költséget, fáradságot, mit reájuk fordítottunk.

A fácán- és fogolynevelő helyiségét most már rendesen el kell látni, mert a luczernások kaszálása kezdetét veszi; sok kis fogoly és fácán életét menthetjük meg, ha a vesződést és a kis költséget nem sajnáljuk, a mi a felnevelés körül mutatkozik.

Vigyázni kell nagyon, hogy drága madaraink tojásait össze ne szedjék, mert daczára, hogy a külföldre való szállítást törvényeink szigorúan tiltják, mégis sok fogoly és fácántojás vándorol tőlünk különösen Angliába. Nálunk olcsón szerezhetők be ezek a tojások, de drágán fizeti ezeket különösen az angol.

A ki vadját szereti, az pusztítsa a ragadozót és most már a fiatal vizslát sem szabad a fészken ülő fogolyra, fácánra vezetni, mert kárt tehetünk a fészkekben.

Fónagy József.

Hasznos tudnivalók.

A lefölözött tej mint emberi táplálék.

Bebizonyított tény az, hogy a lefölözött tej a legértékesebb és a legegészségesebb táplálékok közé tartozik s éppen ezért méltán megérdemli, hogy melegen ajánljuk a fogyasztó közönségnek, különösen a mostani drága időben, amikor a létfenntartási gondok nagyok és súlyosak. Azok pedig, akiknek módjuk és alkalmuk van a szegény nép bajaival és sorvasztó

sorsával foglalkozni, valamint a tejtermelők, illetőleg vajgyártással foglalkozó tejgazdaságok és tejszövetkezetek vezetői nagyon üdvös és hasznos munkát végeznének, ha nem sajnálnák az időt és fáradságot és megismertetnék úgy a gyári, mint a mezői munkásokkal a lefölözött tejet. Saját érdekükben is jól tennék: csinos, tiszta edényekben a legmértányosabb árban; esetleg ingyen odakinálva bizonyára akadnának, kik megizlelnék; — különösen meleg napokon a kelően lehűtött lefölözött tej nagyon üdítő ital s egyzersmint tápláló is. Ilyen eljárás mellett bizonyára fog akadni, ki megizlelje és azután mint rendes italul és ételül naponta fogyassza is. Nagy haszonnal felhasználható, illetve értékesíthető a lefölözött tej kenyér- és kalácssütésre is, amennyiben jóízűvé teszi azt és tápláló értékét nagyon emeli.

Amint tudjuk, a lefölözött tej sok fehérjeféle táplálóanyagot tartalmaz, a nagymennyiségű sajtanyagon, cukron és kevés zsíron kívül, de azt is tudjuk, hogy a fehérjeféle táplálóanyag képezi a husnak is tápláló erejét, továbbá, hogy a test táplálására a fehérjeféle táplálóanyag a legfontosabb és legértékesebb az összes táplálóanyagok közt: ez gyarapítja a vért, erősíti az izmokat s így a legnehezebb munkára is képessé teszi az embert. Vizsgálatok alapján, egy kgr. csont nélküli középminőségű hus körülbelől 200 gr. fehérjét és 50 gr. zsírt tartalmaz, a többi anyagok azt lehet mondani, hogy majdnem értéktelenek a táplálkozás szempontjából.

Tehát, ha egy kgr. hust mondjuk 120 fillérjével fizetünk, akkor abból a 200 gramm fehérjére 111 fillér esik, mert az 50 gramm zsír 9 fillért ér meg, 180 fillért számítva egy kgr. zsírra; eszerint egy gram fehérje 0.6 fillért ér meg a husban. A lefölözött tejben levő fehérje éppen olyan tápláló értékű, mint a husban levő, szintén számíthatjuk 0.6 fillérjével grammját.

Egy liter középminőségű lefölözött tejben körül-

kapuin, dobpergés, és éljenzés között, a zászlóaljkból egy-egy század létrákat vitt. Keserves munka volt ez, mert a meredek várhegy oldalán öl magasságu terraszok voltak, a melyekre először föl kellett mászni, és a létrákat fölhuzni. Hogy ezt a munkát, a mely körülbelül három óráig tartott, az ellenség tétlenül nem nézte, elképzelhető.

A létrák között voltak hasznavehetetlenek is, a melyek nem értek föl a várfal párkányzatára, és így csoportosulás történt a rés körül, a lőtt rés védelmére az ellenség két ágyut szegezett ellenünk. Burdini őrnagy kivont karddal katonáinak élén kapta néhány emberével az első kartács lövést, kilenc golyótól találva esett el, a második lövés is pusztított, de az ellenségnek az ágyukat újra tölteni nem volt ideje, törtetünk a halmaz törmeléken fölfelé a résnek. Henczi is e tájon, mint a vár sebzett pontján vezényelt, és a rés irányában a vár belseje felé vezető utcában érte a halálos golyó. Henczi szállása is közelben volt, itt egy profoszt és nejét, a kinek kezében puská volt, lefegy-

vereztünk. Átkutatva a házat és pincét, Henczinek egy diszkardját egy pádészerű damaszk pengét, vettem magamhoz, mely oldalamon volt, mig csak az oroszok foglyul nem ejtettek, tisztiszolgám pedig Henczinek háromszögletű tábornoki kalapjában diszelgett a legénység nagy multságára.

Kilenc óra tájban Henczit egy diványra fektették és később Alnoch is melléje került, ez borzasztóan össze volt égve, különösen arca eltorzítva és egyik karja a robbanás folytán kiszakítva, mindketten a Pest felé néző kapu melletti hosszú sárga ház földszinti termében voltak elhelyezve, mely mint katonai épület élelmiszer és szivarraktár volt az ostrom alatt. Tisztiszolgám köpenyét köténykép fölhajtva 15—20 doboz szivart vitt az álláig megrakva sátoromba; voltak azonban szemesebbek, a többi között egy cigány, a ki katonai pénztárra akadt és borjuját megrakta ezüstpénzzel, telhetetlenségéért azonban meglakolt, a teher oly nagy volt, hogy a borjuja kiszakadt és pajtásai elkapkodták a hadi préda nagyrészét.

belől 6 gramm fehérje foglaltatik, melynek grammját 0.6 fillérjével számítva = 3.6 fillért ér meg egy liter lefölözött tej csupán a fehérjét számítva, ha azonban a benne foglalt többi anyagokat is számításba vesszük, mint szintén értékes táplálóanyagokat, úgy legalább még egyszer annyit ér meg s így bátran mondhatjuk, hogy a lefölözött tej nagyon olcsó étel a tápláló hatását tekintve különösen ez idő szerint, amikor 3—4 fillérnél úgy sem kérnek többet egy liter lefölözött tejért. Külföldön még egyszer, sőt annál is nagyobb az ára a lefölözött tejnek s dacára annak, nagyon elterjedt és kapós, mint az emberi eledel, mert meggyőződtek arról, hogy a lefölözött tej olcsó, egészséges és értékes tápláló eledel. Üdvös és hasznos dolog lenne, ha e téren mi is követnénk a külföld eme hasznos példáját, bizonyára akkor könnyebben viselhetnénk a megélhetéssel járó terheket s talán a jólétben gyarapodnánk is.

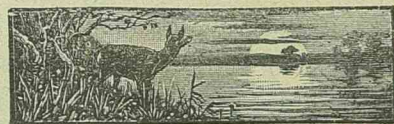
Arián Károly.

A levélhordó fecske. Eddig azt hitték, hogy csak a galamb alkalmas a postai szolgálatra és a szerény kis fecskét egyáltalán számba sem vették. Most támadt egy antwerpeni kereskedőnek az a gondolata, hogy egy fecskét, a mely már régebben tartózkodott házának eresze alatt, megjelöl és levelet köt a szárnya alá. Összekötetésbe lépett a galambposta egyik alkalmazottjával és kieszközölte, hogy a fölszálló galambokkal együtt az ő fecskéjét is küldjék el Compiègnebe. Így is történt. A fecskét a galambokkal egyetemben utnak indították reggeli hét és fél órakor. Mialatt a galambok egészen zezugos irányban indultak, a fecske nyilegyenesen repült és nyolc óra huszonhárom percre

visszatért Antwerpenbe. A galambok csak fél tizenegyre. A fecske tehát ezt a nagy utat hihetetlenül rövid idő alatt tette meg: óránként 207 kilométert! A mi így probaképpen is ily fényesen bevált, az biztosan kitűnő eredményt érlelme meg, ha behatóbban foglalkoznak vele.

A földrengésről. A tengeri vihar ellen megvédi az embert a kikötő, a szél ellen tető nyújt oltalmat, a villám ellen a barlang ad védelmet, de semmi sem nyújt menedéket, ha inög a föld. Körülbelül ezt mondja az öreg Szeneka, hogy csak halavány képét adhassa annak a rémületnek, a mely a földrengés nyomában jár. Ennek a természeti tűneménynek kikutatása mindig nagyon foglalkoztatta az elméket és éppen mert tiszta fogalmuk nem volt róla, azért benépesítették a földalatti világot mindenféle szörnyalakkal, a kik a földrengést előidézték. A kínai néphit szerint egy a föld alatt élő óriási béka okozza a földrengést; a japáni art tartja, hogy egy vakondok turja folyton a föld kérgét és rengeti a földet. Az oroszok a hó és jégkéreg alatt élő szörnyeteg óriástól félnek, a kinek nyujtózkodása elég arra, hogy a föld megremegjen. A római és görög mitológia Pluto és vulkánról regél és mindenütt fennáll a néphit, hogy a földrengés egy szörnyű vétekért elkövetett boszuja az égieknek. Már a biblia is megemlékszik a földrengésről. Az első, a melyről a biblia tud, Aháb király uralkodása alatt történt, 900 évvel Krísztus születése előtt; egy másik Hóseás uralkodása alatt, a ki Izrael utolsó királya volt. Krisztus születése és halála évében is volt földrengés, még pedig az egész világon. A Krisztus halála napján történt szörnyű földrengést mind a négy evangelium is megemlíti.

Mintegy féltíz lehetett, mikor a Nádor-palotához tartozó melléképületbe szorult granicsárok abbahagyták a védekezést, előzőleg a palota földszinti tükörmémben folyt a kemény harc.

Én a palotából zsákmányul, illetve emlékül, egy befejezetlen olajfestményt vittem magammal, ez egy virágfüzér volt, az áldott emlékü József nádor szerencsétlen leányának, Herminának utolsó munkája.

A vár bevétele után az utcák végig telve voltak lelkes bakákkal — és soknak töltve maradt a puskája. Valamelyiknek, talán véletlenül, elsült a fegyvere; és erre mintegy jelszóra: kezdtek honvédbakáink sütogetni fegyvereiket, némelyik nem tekintve az irányt, merre néz a cső vége, úgy, hogy a golyók sivitottak, és pattogtak mindenfelé, ropogott a puska, mintha az ostrom újra kezdődnék, rohantunk csitítani a legénységet, sőt Görgei is, ki már akkor a várban volt, lóra kapott, és ide-oda vágatva, rárivalt az emberekre, szünjenek lövöldözni. De nem használt, mig talán az utolsó fegyvercső is üres rem lett.

A vár bevétele után nem nagy öröömre, engem vezényeltek a fővartára parancsnokul. A vár bevétele napját Verdi Ernánijában, Hollósy Kornélia angyali énekében gyönyörködve, fejeztük be.

Másnap Görgei törzskarához osztottak be szolgálattételre, és így unokaöcsémtől, Büttner Emiltől el kellett válnom, de később a 95-ik zászlóaljnál ismét összekerültünk.

Vajjon, a mit én itt összeirtam, megtörtént dolgok-e, vagy csak egy vén ember álmoképei? Való azonban, hogy a hős Burdina őrnagy fia Ersztergomban él, mint nyugalmazott honvédhadnagy s Szoby József bajtársai között nyugszik a budai temetőben. Pánczák, a kinek egy ágyugolyó elszakította egyik lábát, belehalt a sebébe, — volt tanítványa pedig, Büttner Emil, nővéreinek, Lina és Julia írónőknek karjai között halt meg és az aranyosmaróthi temetőben nyugszik.

Béke velük és mindnyájunkkal!

Lósy Károly,
nyug. 48-as honvédfőhadnagy.

H I R E K.

Az Emlékirat benyújtása. Éppen lapunk zár-
takor vettük kézhez **Sticz László** veszprémi kartárs
ur küldeményét, mely az emlékirat egy példányán és
a Budapestre felrándult kartársak jegyzőkönyvén kívül
még az ő levelét is tartalmazza, mely szerint a kül-
döttség e hó 15-én délután tisztelgett a földművelés-
ügyi m. kir. minister ur Önagyméltóságánál s átnyújtotta
neki az Emlékiratot és annak 2 darab mellékletét. A
küldöttséget Kállay Ubul országgyűlési képviselő ur
volt szíves a kegyelmes ur elé vezetni. A velünk kö-
zölt iratokat lapunk legközelebbi számában, esetleg
folytatólag több számában egész terjedelmünkben fog-
juk közölni.

Hat napig tartó lakodalom. A régi időkben
divatos volt, hogy esküvő után hetekig együtt mulat-
tak a lakodalmas vendégek, de manapság már ritka-
ságszámba megy az olyan lakodalom is, a minőt a
mult héten ültek meg a szegedi alsóvárosban. A mult
vasárnap kezdődött a dinom-dánom három testvér-
legény együttes lakodalma alkalmából s a multság
csak mult, vasárnap reggel ért véget. A hat napos
lakodalomra mintegy hétszáz vendég volt hivatalos.

Az Alföldi-utca 53. számú házban volt a lakoda-
lom. Három Ábrahám-testvér esküdött egyszerre.
Ábrahám István Vass Katalinnal, Ábrahám Antal Kószó
Pirossal, Ábrahám József Nagy György Etelkával. A
polgári esküvő még szombaton megtörtént, de az igazi
lakodalom csak vasárnap délután kezdődött. A tanyá-
ról, a városból, a közeli községekből mintegy hétszáz
főre menő vendégsereg gyülekezett össze s délután
négy órakor kezdődött a multság. Két rezesbanda
huzta. Vasárnap délután óta egy percre el nem hall-
gatott a muzsikaszó. Ha az egyik banda kifáradt, huzta
másik. Az esküvő hétfőn délután ment végbe nagy
pompával s estefelé hozzáláttak a multáshoz. Az ud-
varon három sátor volt egymásba építve. Ez alatt
szorongott a mulató népség. A lakodalomban tizen-
két nyoszolyóleány virágozta fel a vendégeket, a kiket
ugyanannyi vőfély mulattatott. Száznolcvan ifju pár
volt, az öregek, házasemberek és asszonyok, a gyerek-
sereg és a süldőlegények, leányok, nézők ötszázan
lehettek. A lakodalom napján elfogyott kétszáz tányér
kocsnya, nyolcvan tepszi kalács, levágtak egy bikát
és két borjut, azonkívül tizenhármas bárányt, százhar-
mincnégy pulykát, libát, kacsát, tyukot. Az óriás ven-
dégsergeből pénteken már csak tizenkét elszánt legény
maradt s vasárnap reggelre azután ezek is hazamentek
pihenni a hat napig tartó lakodalom után.

Az utazó szerecsen felség. Behanzin, Daho-
mey ex-királya, a kit a franciák detronizáltak és csa-
ládjával együtt Mertinik-szigetére internáltak, engedel-

met kapott, hogy Algirban telepedhessék le. A sötét-
bőrű felség, mint Párisból írják, a minap költözködő
utjában Marseillebe érkezett. Négy felesége: Etioni,
Viloté, Menusszé és Szenoku, három leánya, huszon-
két esztendő fia és négy szolgája kísérte. A hölgye-
ken csak igen kevés ruha volt s a kíváncsi franciák
kényük-kedvükre gyönyörködhetek a bronzszínű bá-
jakban. Behanzin király hatvan esztendő. Ruháját
hosszu, gazdag aranypaszomántos köpönyeg fűdi. Ural-
kodói szokásait egészen megtartotta. A mikor a pálya-
udvarra érkezett, elefántcsontból való királyi pálcájá-
val nagy szertartással háromszor ráütött a földre, a
mire feleségei leborultak s megcsókolták azt a helyet,
a melyet a jogar érintett. A hatóságok üdvözlése után
a szerecsen király négy feleségével egy kocsiba ült s
rágyújtott török pipájára. Fia, a ki európai nevelésben
részesült, nagy tisztelettel viseltetett apja iránt.

Farmer az omnibuszon. Párisból írják: Witt-
son James deventeri (amerikai) farmer látogatóban van
a francia fővárosban. Minap egy omnibusz tetején
utazott és véletlenül tanuja volt egy balesetnek. Egy
tejszállító-kocsi elgázolt egy kerékpárost, a ki súlyosan
megsebesült. A kocsit azonnal üldözni kezdték, de a
kocsis rávágott a lóra, és menekülni igyekezett. Witt-
son James erre nyugodtan elővette revolverét és két
jól célzott lövéssel leterítette a tejes-kocsi lovát, mire
a kocsist el tudták fogni. A derék amerikai farmer
nagyon csodálkozott, a mikor e hőstette után letartóz-
tatták. Miután a rendőrségen kijelentette, hogy meg-
téríti a ló árát, szabadon bocsátották.

Óriási erdőégés Amerikában. Newyorkból
jelentik: Észak-Michiganban óriás erdőégés támadt s
ezidő szerint kétszáz négyszögmérföld területű erdő
ég. Hat falu elpusztult s nagyon sok ember elvesz-
tette életét. A tűz még mindig terjed. Részletek nem
tudhatók meg, mert a telegráf elpusztult.

Villámcsapás egy temetésen. Teschen köze-
lében, Koniakauban, egy temetés alkalmával tizenhárom
embert megölt a villámcsapás. Huszan többé-kevésbé
súlyosan megsebesültek.

Váltóhamisító parasztasszony. Nagyváradon
egy parasztnyenyecskét tartóztattak le, a ki már esz-
tendő óta manipulál hamis váltóval. A furfangos
asszony a nagystilű szélhámosokat megszégenítő ügyes-
séggel bonyolította le különböző pénzintézeteknél ha-
mis váltó ügyeit, míg most végre rajtavesztett. A Nagy-
várad Takarékpénztárban leplezték le a nyenyecskét-
névleg Cziffra Juliánát, aki az intézetben egy 6000 ko-
ronás váltót akart leszámíttatni. A váltón kezesek-
ként előkelő és gazdag iparos emberek szerepeltek s
így meg is szavazták az összeget, amelynek csupán
a kifizetése volt már hátra. Dr Hoványi Géza igaz-
gató azonban a kifizetés előtt újból szemügyre vette
a váltót, amelyen az aláírásokat gyanusnak találta. Az
asszonyt, mikor a pénztárnál jelentkezett igazolásra
szólították:

— Ejnye — pattogott Cziffra Julianna — hogy még a becsületekben is kételkednek. Nem is kell a pénzük, ide azzal a váltóval.

Mindenáron visszakövetelte az írást s megjavában patvarkodott, mikor a rendőrség embere megérkezett és a pergő nyelvű menyecskét a kapitány elé kísérte.

Ott aztán hamarosan kivallotta, hogy egy másik pénzintézetnél régebben törleszt egy nagy összegű hamis váltót s ezt a 6000 koronás írást Demjén Lászlóné nevére komaasszonyától kapta Nagylétán. A menyecskét töredelmes vallomása után letartóztatták s most a bűntársát nyomozza a rendőrség.

Agyonlőtt vadorzó. Győrből írják: Láng János pálfalusi gazdálkodó, a kit vadorzónak ismer az egész vidék, az esti órákban kimént a határba, hogy barmai számára eleséget hozzon éjszakára. Magával vitte régi elültöltő puskáját is, hogy az eléje kerülő vadat elejtse. Az út mellett elterülő ligetbe betért egy kissé cserkészni és összetalálkozott Hubenvoll Rezső erdőkerülővel, a gálósi vadásztársaság vadőrével, ki azonnal fölszólította, hogy adja át fegyverét. Az orvvadász a fegyver átadását megtagadta és a két ember között csakhamar szóváltás, majd heves dulakodás támadt. Láng eldobta puskáját és a nálánál gyöngébb testalkatú vadőr kezéből kicsavarta annak kétszöves fegyverét, azután megfordítva, agyával ütni kezdte Hubenvollt. Ez védelmére zsebkését rántotta elő és néhány szurást tett Lángon, mire a vadorzó futni kezdett. Mintegy 12—15 lépésnyiről azonban megfordult, célba vette a kerülőt és rásütötte puskáját, a golyó azonban nem talált. Erre a vadorzó elhajított fegyverét fölkapta és mielőtt Láng még egyszer lőhetett volna, a fák között eldőrdült a kerülő lövése, melynek következtében a vadorzó holtan bukott a földre. A kerülőt letartóztatták.

Százharminc éves asszony. Amerikában, Virginia államban a minap meghalt egy Betsy Ware nevű nő, százharminc esztendőskorában. Az elhunyt asszony ifjúságában sok az érdekes történelmi emlék. Atyja angol bankár volt s Betsy Ware Franciaországban született; Talleyrand keresztelte meg, aki még akkor püspök volt. Ifjúságát Párisban töltötte Betsy Ware, aki föltűnő szépségével magára vonta Mária Antoinette királynő figyelmét. Udvarhölgyévé kellett volna lennie, de közben kiütött a nagy forradalom. A szép angol leány átélte a rémuralom napjait; Robespierre rövid verset is írt hozzá. Később Beauharnais asszony környezetébe került s Napoleon és Marat táncoltak vele a kampoformioi béke előestéjén. 1799-ben feleségül vette egy Ware nevű angol ember, akivel kivándorolt Amerikába és Washingtonban telepedett le.

Hajók összeütközése a Dunán. Nagy riadalmat keltett a Dunán két személyszállító hajó összeütközése. A Margithid felől közeledett a pesti oldal felé a Margitsziget nevű csavargózós s ugyanakkor a lipótvárosi hajóállomásról elindult a Dunagőzhajós társaság Hattyu nevű hajója, hogy a Bomba-téren ki-

kössön. Eddig még meg nem állapítható okból a két hajó összeütközött és mind a kettő megsérült. Az utasok között természetesen nagy riadalom támadt. Szerencsére azonban a csavargózós a víz színe fölött kapott sérülést és így az utasokat veszedelem nélkül átszállíthatta a Batthyunyitérre.

Szerkesztői üzenetek.

Kollár János urnak. Vöröskő. A hamis gyakorlati bizonyítvány kiállítása és a kiadása okirathamisítást képez s ennek büntethetősége csak 10 év elmultával évül el. A feljelentésnél nagyon óvatosságnak kell lenni, mert ha a vádat teljes bizonyossággal bizonyítani nem tudná, könnyen rágalmozási pörbe foghatják a feljelentőt. Ilyen súlyos dolognál mindenesetre célszerű a dolog fölől jogtudós tanácsát kikérni. **Barna István** urnak. Paprádi erdő. Arany betűkkel kellene megírunk az üzenetet hogy Ön az első, aki szívére vette az Internátus ügyét s nem késett az erre vonatkozólag készitendő tanulmányunk előfizetésével. Sajnos, hogy még eddig — bár a hónap vége, mikorra a jelentkezéseket és előfizetéseket kértük, rohamosan közeledik — lelkesedésével egyedül áll: no de azt hisszük, hogy most, a határidő végén annál tömegesebben fognak jelentkezni a kartársak, bebizonyítandók, hogy tudnak jó és nemes célokért lelkesedni.

A kiadóhivatal postája.

Plenka Ágoston urnak. A 2 koronát köszönettel nyugtázzuk. **Haracsi István** urnak. Barcs. Lakhelye változtatását csak az utalványszelvényről tudtuk meg s így a címet előbb ki nem igazíthattuk. Az elmaradt számokat pótlólag megküldtük. **Kiss Sándor** urnak. Bázos. A 4 korona beérkezett s javára irtuk. **Dragomir Pompejus** urnak. Tárkány. Kívánságának a legnagyobb készséggel eleget teszünk. **Dobozy Papp Ferenc** urnak. S. A. Ujhely. Előfizetése június végén fog lejárni. **Szabó József** urnak. Sátoralmom. A címet megfelelően helyesbítettük. kérdéses könyv beszerzését most már állandó hirdetés útján fogjuk mekísérteni. **Kmety András** urnak. Gápel. Előfizetése június végeig van rendezve. **Novák János** urnak. Resicabánya. Az Évköny első évfolyamát 23-án ajánlva postára tettük. Szíveskedjék azt környékbeli kartársainak is ajánlani. **Baumann Andor** urnak. Bulza. Nem közölhetné velünk Vizauer Imre volt olvasónk mostani lakását? Ezelőtt lakása Drinova volt. Üdvözlét!

Hirdetések és pályázatok.

Állást keres.

28 éves, nős, szakvizsgázott erdőőr, ki jól ért a fővad gondozásához, az apró vad neveléséhez és hálóval való -vulp 'zoqpsqdojq dak pusztításához, az erdészeti teendők minden ágazatában jártas; most is nagyobb uradalomnál van alkalmazva, állását pedig csak a nehéz megélhetési viszonyok miatt kénytelen elhagyni.

Címe megtudható az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél.

9—10.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen.

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fil. Ajánlkozásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fil. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

X. évfolyam.

Szászsebes, 1906. Május. 24.

21. szám.

RÉGIPÉNZEK

ARANYBÓL és EZÜSTBÓL JÓ ÁRBAN MEGVÉTETNEK.

SCHMIDEG ALFRÉD, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 14–16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a betekintheő számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árbán készittetnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbizott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

A nagy kereslet miatt újból 15000 sorsjegyet bocsátottunk ki! Ugy ezen új, valamint a régi sorsjegyek kaphatók:

HAVAS TESTVÉREK

Budapest, V., Lipót-körut 17.

A hírneves bankházban, ahol már számos nagy nyereményt nyertek. Ily szerencsés sorsjegyek helyben kaphatók:

H i e n t z J ó z s e f

papirkereskedőnél

Több nyeremény, mint eddig!

1/8 sorsjegy Főnyeremény: 1/4 sorsjegy

1.50 korona. **egy millió** 3.— korona.

Vásároljunk mielőbb!

Sorsjegyek részlete.	Váltó leszámítolás.
Kölcsönök sorsjegyekre	Jelzálogkölcsön.
Értékpapírok vétele és eladása.	Hitelműveletek.
Tőzsdei megbízások az összes tőzsdékre.	Álapítások.
	Óvadékok.
	Tőzsdeügyletek.

Minden bankügyletet előnyösen teljesít

HAVAS TESTVÉREK

budapesti tőzsdetagok bankháza,
Budapesten, Lipót-körut 17.

Tőzsdetudósítások

 ingyen és bérmentve.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!Forradalom!

— a fegyvertechnika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű** fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egyszersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kassal beállított rögtönzővel**, bármely helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2-8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

Magyar levelezés!

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brausweller János

Szegeden.

Cs. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórás, főtálatója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

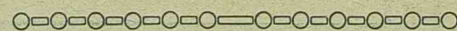
Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Hazai élővad kereskedés!

Uhukat, medvéket, farkasokat, a ragadozó emlősök és madarak minden fajtát, minden élő vadat, tyukokat libákat, mocsári szárnyasokat vásárol és erre vonatkozó ajánlatokat kér.

Mayer Ede

élővad kiviteli áruháza (saját házában.)
Savanyukut (Sopron vármegye)
Magyarország.

Előfizetési felhívás

az

Internátus

az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei részére.

A fenti címen egy hosszabb tanulmány megírását és kinyomását határoztam el.

A tanulmány célja rámutatni annak a szükségességére, hogy az erdészeti és vadászati alkalmazottak iskolaköteles gyermekei részére internátus alapíttassék, melyben aszegénysorsuak teljesen ingyen, a jobb módban levők pedig könnyen elviselhető csekélyfizetés mellett elhelyezhetők legyenek s nekik ilyen módon alkalom nyujtassék a képességeikhez mért kiképezésre.

Ilyen internátus vagy internátusok létesítése olyan égető szükséglet képez, melyet bővebben magyarázni felesleges, ez azonban csak akkor válik lehetségessé, ha vissza nem riadva a kezdet nehézségeitől, az alapok letételét azok kezdik meg, kiket a dolog elsősorban érdekel, tehát magunk az erdészeti és vadászati alkalmazottak.

Arra, hogy a nagy eszmével a nagy nyilvánosság elé léphessünk s annak, valamint a magas kormánynak a támogatását megnyerhessük, első sorban szükséges, hogy ezt ne csak kész tervvel a kezünkben tegyük meg, hanem hogy már bizonyos alapot is felmutathassunk.

Ezeket létesíteni lesz hivatása tanulmányomnak, mert míg az egyrészt feltárja azokat az okokat, a melyek az internátus létesítését szükségessé teszik, másrészt pedig rámutat azokra a módokra, melyek alkalmazása mellett az erdészeti és vadászati alkalmazottak gyermekei internátusának felállítása lehetővé válik, ezen kívül még tanulmányom célja az is, hogy annak segélyével mindjárt némi alaptőke is gyűjtessék a létesítendő internátusra.

Az utóbbi célra a tanulmány minden egyes megrendelt és előfizetett példánya után 50 fillért adományozok s azt addig, míg a terv kivitelének ideje elérkezik, postatakarékpénztárba fogom elhelyezni. Azok tehát, kik a tanulmányt megrendelik és előfizetik a mellett, hogy egy iránymű birtokába jutnak, egyuttal hozzájárulnak az Internátus alapja letételéhez.

A tanulmány nagy nyolcadrét alakban mintegy 200 oldal tartalommal fog még az év folyamán megjelenni s **előfizetési ára 2 korona.**

Az előfizetéseket kérem a következő cím alatt **folyó évi június hó végeig** beküldeni:

Internátus kiadóhivatala Szászsebes. (Szebenmegye).

Hazafias üdvözlettel:

Podhradszky Emil

az „Erdészeti Ujság“ szerkesztője és kiadója.

ÉVKÖNYV

az erdészeti és vadászati altiszti személyzet részére.

TARTALMA :

1. Előszó.
2. Erdészeti és vadászati teendők.
3. Erdőtörvény kivonata.
4. Törvény az erdőmunkásokról.
5. M. kir. erdőőri szakiskolák.
6. Erdőőri szakvizsga.
7. Erdőőrök hatósági felesketése.
8. Vadászati törvény.
9. Fegyver és vadászatiadó törvény.
10. Fegyverviselés, fegyverhasználati és fegyelmi szabályok.
11. Fegyverek adómentessége.
12. Erdőőri karabélyok.
13. Kivonat a szolgálati szabályokból. (Fegyelmi eljárásra vonatkozó rész.)
14. Vadőri vizsga.
15. Nyugdíj törvény. (kivonat.)
16. Állandó munkások és napibéresek nyugdíj jogosultsága.
17. Szabályrendelet a kincstáriak egyenruhájáról.
18. Kincstáriak legeltetési jogosultsága.
19. Utadó- és vámmentesség.
20. Erdészeti famagvak és azok vasuti szállítása.
21. Csemeték csomagolása és kedvezményes szállítása.
22. Duvadak mérgezése.
23. Kitömésre szánt állatok kezelése.
24. Végző.
25. Erdészeti és vadászati altisztek címtára.
26. Hirdetések.

Ebből a felette hasznos és nélkülözhetetlen műből még több száz példány van raktáron, melyeket helyszűke miatt az eredeti 2 korona ár helyett most

csak 1 koronáért

ajánlott küldés mellett pedig **1 K 35 fillérért** szállítunk.

Az Évkönyv fent kitett ára az „Erdészeti Ujság” előfizetési díjával egyszerre is beküldhető, de ebben az esetben szükséges azt az utalvány szelvényén feljegyezni.

Az Évkönyv megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, mely azt a megrendelés után azonnal küldi.

Az Erdészeti Ujság kiadóhivatala
SZÁSZSEBES.